

Ogranak Matice hrvatske u Vinkovcima
Hrvatska kulturna zajednica iz Švicarske
Hrvatska matica iseljenika – podružnica Vukovar
Ogranak Matice hrvatske u Vukovaru

6.

Vinkovački orguljaški festival
Organum Cibalae

30. kolovoza - 8. rujna 2020.

Vinkovci - Vukovar - Otok

Nakladnik

Ogranak Matice hrvatske u Vinkovcima,
Hrvatska kulturna zajednica iz Švicarske,
Hrvatska matica iseljenika – podružnica Vukovar i
Ogranak Matice hrvatske u Vukovaru

Za nakladnika
Dražen Švagelj

Priredili
Dražen Švagelj
Silvio Jergović
Ivan Matarić
Lidija Miletić

Lektorica
Višnja Sorčik

Grafički dizajn i priprema za tisak
Dubravko Mataković

Tisak
Zebra

Informacije o programima i događanjima u Hrvatskoj kulturnoj zajednici iz Švicarske i u Ogranku Matice hrvatske u Vinkovcima možete pratiti na:

vof.castanea.hr

www.facebook.com/mhVinkovci/

www.maticahrvatskavinkovci.hr

www.hkz-kkv.ch

Cijenjeni ljubitelji orguljaške glazbe,

kao plod dugogodišnje suradnje Hrvatske kulturne zajednice u Švicarskoj, Hrvatske matice iseljenika – podružnice Vukovar i Ogranka Matice hrvatske u Vinkovcima, a na ustrajni poticaj i svesrdnu pomoć prof. Ivana Matarića pokrenuli smo *Vinkovački orguljaški festival* sa željom, predočiti vam čarobno bogatstvo i raskoš zvuka naših orgulja.

Zahvalni smo svim izvođačima, Crkvenom pjevačkom zboru sv. Cecilija Vinkovci, orguljašici i voditeljici Dubravki Vukovarac, Nikolini Pinko, Ani Kirchmayer Wonnemann, Evi Kirchmayer Bilić, Draganu Trajeru, Martinu Ragužu, vokalnom ansamblu Stretta Vinkovci, Ivoni Akalović, Goranu Končaru, Edmundu Boriću Andleru Ivi Ledenko, Vedranu Kocelju i Katarini Javora, koji su se rado odazvali podržavajući ovaj projekt.

Veliko hvala našim domaćinima koji su nesebično ustupili crkvene prostore i orgulje, u Vinkovcima župniku Tadiji Pranjiću i župnicima Stjepanu Podboju i Ivanu Đakovcu, u Otoku župniku i dekanu Antunu Kneževiću, a u Vukovaru gvardijanu i župniku fra. Ivici Jagodiću.

Pozivamo sve Vas koji volite orguljašku glazbu da nam se pridružite i uživete u zvucima orgulja.

Doc.dr.sc. Dražen Švagelj, predsjednik

Ogranka Matice hrvatske u Vinkovcima

Silvio Jergović, dipl.ing., voditelj

Hrvatske matice iseljenika – podružnice Vukovar

Ivan Matarić, prof., predsjednik

Hrvatske kulturne zajednice u Švicarskoj

Lidija Miletić, prof., predsjednica

Ogranka Matice hrvatske u Vukovaru

6. Vinkovački orguljaški festival - Organum Cibalae

PROGRAM

od 30. kolovoza do 6. rujna 2020. godine

Dan	Sati	Mjesto	Događaj
nedjelja 30.8.2020.	10 ³⁰	VINKOVCI, crkva sv. Euzebija i Poliona Trg bana Josipa Šokčevića 5	Otvorenje festivala Sv. misa Crkveni pjevački zbor sv. Cecilija Orguljašica i voditeljica Dubravka Vukovarac
01.09.2020. utorak	19 ⁰⁰	VINKOVCI crkva sv. Nikole biskupa Kralja Zvonimira 102 F	Koncert - Nikolina Pinko-Behrends, sopran Ana Kirchmayer Wonnemann, violina Eva Kirchmayer Bilić, orgulje
03.09.2020. četvrtak	19 ¹⁵	VUKOVAR crkva sv. Filipa i Jakova Samostanska 5	Koncert - Dragan Trajer – orgulje Martin Raguž – orgulje Vokalni ansambl STRETTA Ivona Akalović – harmonika
04.09.2020. petak	20 ⁰⁰	OTOK crkva sv. Antuna Padovanskog Bana Jelačića 2	Koncert – Goran Končar – violina Edmund Borić Andler – orgulje
06.09.2020. nedjelja	11 ³⁰	VINKOVCI crkva sv. Nikole biskupa Kralja Zvonimira 102 F	Koncert – Iva Ledenko, oboa Vedran Kocelj, truba Katarina Javora, orgulje

Koncerti se održavaju uz potporu Ministarstva kulture Republike Hrvatske.

Organizatori:
Ogranak Matice hrvatske u Vinkovcima,
Hrvatska kulturna zajednica iz Švicarske,
Hrvatska matica iseljenika – podružnica Vukovar i
Ogranak Matice hrvatske u Vukovaru

Vinkovci

nedjelja, 30.08.2020. u 10.30 sati Sv. misa

crkva sv. Euzebija i Poliona

**Crkveni pjevački zbor „sv. Cecilija“ Vinkovci
orguljašica i voditeljica Dubravka Vukovarac**

Ivan Široki:	<i>Uđite s hvalama</i>
Rudolf Matz:	<i>Hrvatska misa</i>
Ivan Žan:	<i>Samo je u Bogu mir</i>
Miroslav Martinjak:	<i>Darove prinesite</i>
Bruno Stein:	<i>Hvalite ime Gospodnje</i>
Jacob Arcadelt:	<i>Ave Maria</i>

Dubravka Vukovarac

Rođena 29.12.1975. u Vinkovcima, gdje završava Osnovnu glazbenu školu Josipa Runjanina, a Srednju glazbenu školu Josipa Kuhača pohađa u Osijeku, smjer flaute. Nakon završetka gimnazijskog obrazovanja upisuje Institut za crkvenu glazbu "Albe Vidaković" pri Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu gdje orgulje završava u klasi profesorice Terezije Babić Kempf. Za vrijeme školovanja članica je nekoliko pjevačkih zborova i ansambala u kojima je i korepetirala. Radi u Osnovnoj školi Stari Jankovci i Osnovnoj školi "Matija Gubec" u Jarmini na mjestu nastavnika glazbene kulture. Od 2000.g. voditeljica je dječjega pjevačkoga zbora župe Presvetoga Srca Isusova i orguljašica, a od 2015. godine i voditeljica, župnoga mješovitoga zbora "Sveta Cecilija" župe Sv. Euzebija i Poliona u Vinkovcima.

Crkveni pjevački zbor „sv. Cecilija“ Vinkovci

U župnoj crkvi sv. Ivana Nepomuka (danas sv. Euzebija i Poliona), nakon Prvog svjetskog rata, do osnutka zbora, na velikoj misi nedjeljama i blagdanima pjevale su šokačke

djevojke i snaše, a na orguljama ih je pratio samouki Antun Trojner. Na večernjicama su pjevale bake i puk.

Upravitelj župe vlč. Pavao Matijević okupio je oko 25 djevojaka i gospođa u mjesecu studenom 1925. godine, za pjevanje u crkvenom zboru. Crkvena uprava je za organistu i zborovođu izabrala učitelja Franju Barca.

Već u siječnju 1926. godine prvi puta je u crkvi nastupio Cecilijin ženski zbor s popjevkama iz pjesmarice Virgini Matri, a 30. svibnja iste godine održan je i prvi koncert u povodu kolaudacije orgulja nakon njihove temeljite rekonstrukcije.

Uoči blagdana sv. Cecilije 21. studenoga iste godine proslavljena je obljetnica okupljanja članica društva prigodnom akademijom, a ujedno je ona poslužila i za osnivanje mješovitog zbora, pošto je društvu pristupilo dvadesetak muških članova.

Prvi puta je zbor u mješovitom sastavu nastupio na prvi dan Božića 1926. godine, te od tada do današnjih dana neprekidno djeluje.

Zbor je između dva rata i za vrijeme Drugog svjetskog rata uvježbavalo nekoliko vrsnih glazbenika i pedagoga (Franjo Barac, Duško Marčelja, Anđelko Trišler, Josip Zalar), pa je stoga, a i budući je u njemu uvijek bilo i vrsnih pjevača, postigao zavidni glazbeni nivo, tako da je osim pjevanja na velikoj misi nedjeljama i blagdanima, u svim svečanim prigodama održavao koncerte, pa čak izvodio i operete.

Brigu o pjevanju u crkvi nakon rata preuzela je mlada Zdenka Janoši, a nakon njezinog odlaska na studij, na Muzičku akademiju u Zagrebu, Irena Mikloš.

Od mjeseca listopada 1949. godine, kada za orguljašicu dolazi časna sestra Milena Bebić, pa sve do kolovoza 2000. godine, kada je otišla časna sestra Mirela Štraub, razvoj zbora bio je usko vezan uz rad časnih sestara Svetog križa. Najveći obol u tom razdoblju dala je izuzetna orguljašica i pedagog časna sestra Klementina Franc, boraveći najduže u Vinkovcima čak u tri navrata, koja je uz dirigenticu profesoricu Zdenku Janoši stvorila temelj na kojem zbor djeluje i danas.

Za vrijeme Domovinskog rata pjevali su muški članovi zbora, pošto su ženski članovi i djeca bili u izbjeglištvu diljem Hrvatske. No nisu pjevali samo u crkvi, nego i u bolnici i gdje god se je u tim složenim okolnostima održavala služba Božja.

Osim redovitog pjevanja na nedjeljnim i blagdanskim sv. misama, zbor je nastupio na svim smotrama pjevačkih zborova Đakovačke i srijemske biskupije (danas Đakovačko-osiječka nadbiskupija), te u svečanim prigodama ređenja biskupa uz zborove iz Osijeka i Đakova.

Zbor je nastupao više puta u inozemstvu: 1967. godine u Italiji (Rim-Vatikan, Trst, Padova, Venecija, Lopiano), kojom prigodom je bio primljen u audijenciju kod pape Pavla VI i nastupio na radio Vatikanu, 1969. godine u Mađarskoj (Budimpešta); u Slovačkoj (Bratislava) i Austriji (Beč); 1977. godine u Italiji (Venecija, Padova, Firenca, San Marino, Rimini, Pisa i Ravenna); 1992. godine u Mađarskoj (Kaposvar); 1993. godine u Mađarskoj (Baja i Santovo), 1994. godine (Budimpešta i Esztergom); 1996. godine u Poljskoj (Krakow, Poznan, Gostyn i Chestochowa); 2006. godine (Mohač); 2005. godine u Bosni i Hercegovini (Široki Brijeg i Tolisa); 2007. godine (Orašje) 2013 i 2014 godine (Sarajevo) i 2015. godine prilikom dolaska pape Franje u Sarajevo i 2006. u Vojvodini (Zemun i Subotica) 2009. godine u Italiji (Firenca, Rim-Vatikan, Asiz, Padova i Venecija), kojom prigodom je bio na generalnoj audijenciji kod pape Benedikta XVI i 2011. u Njemačkoj (Kenzingen i Freiburg) i Francuskoj (Strasbourg).

Mješoviti zbor je pjevao u brojnim mjestima Đakovačko osječke nadbiskupije i metropolije: Petrovaradin, Aljmaš, Srijemska Mitrovica, Slavonski Brod, Osijek, Zemun, Đakovo, Otok, Županja, Slankamen, Ivankovo, Nuštar, Belišće i drugim, a izvan biskupije u Koprivnici, Dubrovniku, Sinju, Gospiću, Splitu, Solinu, Trogiru i Zagrebu (na hipodromu prilikom prvog dolaska pape Ivana Pavla II u Hrvatsku, u crkvi sv. Marka i na Katoličkom radiju).

Danas zbor broji oko 40 stalnih članova različitih godina i zanimanja, koji ulažu trud uvježbavajući i održavajući repertoar od jednostavnih do vrlo složenih zbornih pjesama, koje pjevaju na slavu Božju i radost svojih župljana, a vode ga orguljašica i dirigentica Dubravka Vukovarac.

Veliku potporu zbor je uvijek imao od svojih župnika, među kojima ističemo velečasnog Pavla Matijevića, koji je sudjelovao u osnivanju zbora, prečasnog Josipa Pavlovića, koji je 34 godine vodio o njemu brigu i današnjeg župnika i začasnog kanonika msgr. Tadiju Pranjića.

Vinkovci

utorak, 1.9.2020. u 19.00 sati,

crkva sv. Nikole biskupa

Nikolina Pinko-Behrends, sopran
Ana Kirchmayer Wonnemann, violina
Eva Kirchmayer Bilić, orgulje

- o. Kamilo (Stjepan) Kolb: *Ja vjerujem, za glas i orgulje (stihovi dr. Velimir Deželić st.)*
- Jakov Gotovac: *Ave Maria, za glas, violinu i orgulje*
- o. Kamilo Kolb: *Ufanje, preludij za orgulje*
- Dora pl. Pejačević: *Ave Maria, op.16 za glas, violinu i orgulje*
- o. Miroslav (Stjepan) Grđan: *Christus vincit, ofertorij za orgulje*
- vlč. Matija pl. Ivšić: *Pjesma Majci Božjoj Bistričkoj, za glas, violinu i orgulje (stihovi vlč. dr. Svetozar Rittig)*
- o. Bernardin Sokol: *Ave Maria za violinu, glas i orgulje*
- o. Anselmo (Franjo Ksaver) Canjuga: *Preludij u B duru, za orgulje iz VII. kajdanke Logorskih skladbe za orgulje*
- Boris Papandopulo: *Tužaljka za violinu i klavir (obrada za orgulje)*
- s. Lujza Kozinović: *Kraljici mira, obradba za (glas, violinu i orgulje)*
- Hubert Pettan: *Pokajnica za glas i klavir (obradba za orgulje), op. 70 (stihovi Josip Riječanin, pseudonim, /Josip Velebit/)*
- o. Bernardin Sokol: *Andante religioso, op.10 iz Due pezzi per organo*
- Anđelko Klobučar: *Otče naš, glazbeno razmatranje na glagoljaški napjev iz Žmana na Dugom otoku*
- vlč. Albe Vidaković: *Zdravo Majko, Djevice (obradba za violinu, glas i orgulje)*

O programu i skladateljima:

Brojni hrvatski skladatelji i njihova djela još uvijek su nedovoljno istraženi i nepoznati i/ili neprisutni na pozornicama i u glazbenom obrazovanju. Pasijska baština upravo otkriva takva djela.

Ovaj program otkriva skladbe hrvatskih skladatelja, velikim dijelom svećenika i redovnika/redovnica, žrtava komunističkog sustava, koji su zbog svoga poslanja i služenja Crkvi i Domovini, proganjani, zatvarani, ubijani, a potom prešućivani, zaboravljeni, zanemareni. Izdvajamo sudbine tek nekih od njih: o. Kamilo Kolb i vlč. Matija Ivšić robijali su u Staroj Gradiški, dok je o. Anselmo Canjuga u njemu i preminuo, svi u najplodnijim i najzrelijim svojim životnim godinama, nakon čega su ih iscrpljenost, bolesti i komunistički sustav usporile i onemogućile njihov daljnji razvoj i napredak. O. Bernardin Sokol ubijen je na Badiji, o. Miroslav Grđan nestao na Bleiburgu. O njima su današnji glazbenici saznali po vrijednim i iscrpnim istraživanjima muzikologinje dr. Marije Riman, unatrag 20-tak godina.

Dirigent, muzikolog, skladatelj i utemeljitelj Instituta za crkvenu glazbu, svećenik Albe Vidaković, bio je izbačen iz obrazovnog sustava (Hrvatski državni konzervatorij, današnja Muzička akademija), Jakov Gotovac imao je gotovo bizarna iskustva, dok je Dora pl. Pejačević, premda preminula 1923., bila, zbog plemićkih korijena, gotovo nepoznata do sredine 80-ih godina 20.stoljeca, a zaživjela je zaslugom muzikologinje akademkinje Koraljke Kos i tek se

uspostavom hrvatske države dogodio značajni zamah njezinoga opusa u obrazovnom sustavu i na koncertnim pozornicama. Boris Papandopulo i Anđelko Klobučar, također su osjetili i doživljavali progone, dok dr. Hubert Pettan, vrstan skladatelj, pedagog i glazbeni pisac nije mogao napredovati više od srednjoškolskog nastavnika. Skladbe s. Lujze Kozinović i danas se vrlo rijetko izvode, te je tek užem krugu glazbenika poznata kao hrvatska skladateljica, orguljašica, pedagoginja, muzikologinja.

Ovaj program molitva je za oprost prema nemaru, nepravdi i zaboravu koji je prema djelima brojnih skladatelja/skladateljica učinjen, te molitva za spas njihove duše i zahvala za značajan doprinos i trag kojega su ostavili u Hrvatskoj glazbi, a također i poticaj novome naraštaju za daljnje pozornije istraživanje i vrjednovanje hrvatske glazbene baštine (i) dvadesetoga stoljeća.

Eva Kirchmayer Bilić

Nikolina Pinko-Behrends

Sopran, diplomirala je pjevanje u klasi prof. Snježane Bujanović-Stanislav na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te u žedži za znanjem i boljim razumijevanjem svijeta, kultura i ljudskog poimanja duhovnog, studij filozofije i religijskih znanosti na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu. Bilježi nastupe sa Zagrebačkom filharmonijom, Dubrovačkim simfonijskim orkestrom, Zagrebačkim orkestrom mladih, Rijeckom filharmonijom, Budweis filharmonijom, itd. Dosad je nastupila u Italiji, Njemačkoj, Švicarskoj, Francuskoj, Švedskoj, Belgiji, Španjolskoj, Austriji, Sloveniji i Rusiji, a u prosincu 2011. i kao solistica na gala-koncertima sa Philadelphijskim simfonijskim orkestrom na turneji Republikom Kinom.

Suraduje sa istaknutim dirigentima kao što su: Christoph Campestri, Marc Tardue, Uroš Lajovic, Stefano Lano, Noorman Widjaja, Ivan Skender, Mladen Tarbuk, Alun Francis, Filip Pavišić, Josip Šego te reziserima Mathias Behrends, Krešimir Dolenčić, Dora Ruždjak Podolski, Benjamin Schad, Olivier Tambosi, Robert Bošković, Petar Vujačić itd. Vrlo uspješne suradnje bilježi i sa Zagrebačkim opernim studijem, HR-projektom, Zagrebačkim orkestrom mladih, Agora Incontri culturali Albatesi, Atteneo Venetto teatra La Fenice u Veneciji te nastupa u ciklusima Nedjeljnja matineja u HNK Zagreb, Mladi za mlade, Mladi glazbenici u Matici hrvatskoj i Virtuoso. Dobitnica je brojnih hrvatskih i međunarodnih nagrada među kojima i Nagrade hrvatskog glumišta za najbolje ostvarenu ulogu mladog

opernog pjevača, Top stipendije za najbolje hrvatske studente 2011./2012, Bel canto nagrade za 2013 i Nagrade dvorane Lisinski 2014., prve nagrade na Međunarodnom natjecanju Bruna Spieler, na Međunarodnom natjecanju Papandopulo itd.

U Hrvatskom narodnom kazalištu u Rijeci pjevala je ulogu Micaele u Bizetovoj operi Carmen, u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu debitirala je u ulozi Donne Anne u operi Don Giovanni (W.A.Mozart), na Dubrovačkim ljetnim igrama u ulozi Fiordiligi u operi Cosi fan tutte (W.A.Mozart) za koju je nagrađena Nagradom Hrvatskog glumišta 2013., u Hrvatskom narodnom kazalištu nastupa kao Mimi u Puccinijevoj operi La Boheme 2014. te u Zürichu na Ljetnom festivalu recitalom Verdi-Wagner. Rado i često nastupa u projektima kao što su Mozartova Krunidbena Misa i Requiem u d-molu, C.Szymanowski "Stabat Mater", G.B.Pergolesi "Stabat Mater" (u režiji Mathiasa Behrends), A.Bruckner Te Deum itd. Nastupala je kao solistica ansambala specijaliziranih za ranu glazbu. Velika je zaljubljenica u Lied, suvremenu glazbu i interpretira sakralnu glazbu. Stipendistica je Assoziacione di Richard Wagner di Venezia za Bayreuther Festspiele 2014.te finalistica međunarodnog pjevačkog natjecanja Wagnerstimmen 2015. Imala je čast primiti nagradu „Večenjakova Domovnica“ (2018.) za najpopularnijeg i najuspješnijeg hrvatskog glazbenika u inozemstvu na manifestaciji koja se događa u Bad Homburgu u Njemačkoj.

Ana Kirchmayer Wonnemann

Diplomirala je na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, u razredu prof. Kristijana Petrovića, 1995. godine, violinistica, te se potom usavršavala se na Visokoj školi za glazbu u Würzburgu, kod prof. Grigorija Zhislina, te kod koncertnog majstora državnog orkestra Rheinische Philharmonie Koblenz, prof. Ernsta Trienera. Osim uspjeha i nagrada na Republičkim natjecanjima Hrvatske, Saveznim natjecanjima bivše države, internacionalnom natjecanju Alpe-Adria, nastupala je kao solist uz pratnju orkestrara Windstrings, Alpe-Adria, te Komornog orkestra Sveučilišta u Würzburgu. Kao prva hrvatska glazbenica dobitnica je KAAD (Katholische akademische Austauschdienst) stipendije. Usavršavala se na ljetnim školama i seminarima kod prof. Maje Dešpalj, Dore Schwarzberg, Nore Grumlikove, Eszter Pereny i Joshue Epsteina.

Na svom glazbenom putu u Njemačkoj svirala je u više orkestrara: Heidelberger Simfoniker, Staatsorchester Kassel, Bochumer Symphoniker, Dortmunder Philharmoniker, Neue Philharmonie Westfalen, Bielefelder Philharmoniker i Oldenburgisches Staatstheater. Unatrag desetak godina djeluje u orkestru opere u Osnabrücku, Osnabrücker Symphonieorchester, u kojemu se zalaže za izvedbe djela hrvatskih skladatelja, kako bi ih publika u Njemačkoj upoznala. Vještinu sviranja na baroknoj violini upoznala je za vrijeme studija u Zagrebu, u ljetnoj školi u Komiži, koju je vodila Catherine Mackintosh, te je kasnije koristila naučeno znanje, te je djelovala u baroknom orkestru "La Gioia" iz Osnabrücka.

Bavi se i pedagoškim radom, te je od 2015. docent na glazbenoj školi "Musikakademie Remelé e.V." Njezini su đaci dobitnici nagrada na natjecanjima "Jugend musiziert". Djelovala je i kao docent na seminarima komorne glazbe za djecu i mlade u Annweileru (Heidelberg). U svom pedagoškom radu redovito uključuje djela hrvatskih skladatelja u repertoare svojih učenika.

Aktivna je i kao komorna glazbenica: zajedno sa svojim suprugom, violinistom Adrianom, osnovala je komorni sastav "Adria-Ensamble" koji na svojim koncertima redovito izvodi i djela Borisa Papandopula.

Na renomiranom festivalu "Classic con brio" koji u Osnabrücku ugošćuje velike glazbenike svjetskoga glasa, redovito nastupa surađujući s violinistima Danielom Rowlandom, Sergejem Malovim, violistom Vladimirom Mendelssohnom, čelisticom Majom Bogdanović, pijanisticama Ninom Gvetadze i Natachom Kudritskayom.

Eva Kirchmayer Bilić

Diplomirala je (1992.) i magistrirala je (1995.g.) klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Stjepana Radića. Kao najmlađi student-laik, studirala je orgulje na Institutu za crkvenu glazbu (1985.-1990.) u razredu s. Imakulate Malinka, te se usavršavala u Frankfurtu na Maini kao DAAD – stipendist u razredu Andreasa Mayer- Hermann, te na brojnim međunarodnim majstorskim seminarima za klavir i duo glas i klavir kod renomiranih pedagoga (Melita Lorković, Rudolf Kehrer, Charles Spencer, Udo Reinemann i dr.). Dobitnica je nagrada na natjecanjima, te Rektorove nagrade. Nastupala je solistički, uz pratnju orkestra (dirigenti Igor Gjadrov, Tomislav Fačini, Tomislav Uhlik) i kao komorni glazbenik, surađujući s najistaknutijim instrumentalnim i vodećim hrvatskim vokalnim solistima, komornim sastavima, ansamblima (*Collegium pro musica sacra, Madrigal, Zagrebački operni studio...*), zborovima (*Baščina, Zagrebački dječaci, Ivan Goran Kovačić...*), te u orkestrima (*Simfonijski puhački orkestar Hrvatske vojske, Zagrebačka filharmonija, Hrvatski komorni orkestar...*) u kojima je izvodila dionicu orgulja, čembala ili klavira. S kolegom Davorom Ljubićem djeluje u klavirskom duu *Concordia*. Posebno istražuje i predstavlja i izvodi skladbe zaboravljenih hrvatskih skladatelja-svećenika, stradalnikâ i žrtava komunističkog sustava. Kao klavirski suradnik pjevača djeluje na Muzičkoj akademiji od 1995. godine, te je sada u zvanju umjetničkog savjetnika, djelujući pri kolegijima Hrvatska vokalna baština, Opera gluma, Korepetiranje i Vokalno-klavirski duo. Snimila je nekoliko nosača zvuka, te ostvarila brojne nastupe diljem Hrvatske i svijeta (u susjednim državama, Austriji, Njemačkoj, Irskoj, Italiji, Ukrajini, Belgiji, SAD-u, Egiptu i dr.), surađujući s eminentnim hrvatskih umjetnicima i ansamblima, na klaviru, orguljama (i kao orguljašica u brojnim župama) i čembalu, te organizira i održava brojne priredbe, koncerte, projekte

(*Poznajete li Božidara Kunca, Priča o Ivani Lang, ciklus koncerata Glazbom kroz Advent u crkvi sv. Blaža*), programe u sjećanje na eminentne umjetnike (Mladen Raukar, Stjepan Radić...), glazbene radionice, seminare (*Dani Josipa Kašmana*, Mali Lošinj, seminari na Braču) i predavanja (*Festival radosne kulture – Virovitica, Dani mentalnog zdravlja, Našice, Županijska stručna vijeća u RH, Erasmus program razmjene sveučilišnih nastavnika na Muzičkoj akademiji Goce Delčev, Štip, Makedonija*). Aktivno je djelovala i djeluje kao umjetnički voditelj u udrugama (*Zagrebački operni studio, Kirhes, Klub mladih Sijač, Udruga poklonika Milke Trnine, Hrvatski DAAD Klub...*) i sveučilišnim tijelima (Vijeće Muzičke akademije, Vijeće umjetničkog područja, Senat Sveučilišta u Zagrebu). Glazbenom publicistikom se bavi niz godina u više stručnih časopisa (*Sveta Cecilija, Tonovi...*), a od 2010. je urednica glazbene rubrike u tjedniku za kulturu Hrvatsko slovo. Suautorica je udžbenika za glazbenu kulturu za osnovnu školu.. Bila je članica Vijeća za glazbu i članica povjerenstva za dodjelu Nagrade *Vladimir Nazor* Ministarstva kulture RH, te je bila članica Druge Sinode Zagrebačke nadbiskupije. Udana je i majka četvero djece.

O SKLADATELJIMA:

Kamilo (Stjepan) Kolb (Okučani, 1887.- Virovitica, 1965.), svećenik, pjevač i skladatelj. Školovao se u varaždinskom samostanu i na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu do 1910. Glazbu je učio privatno kod Franje Dugana st. (1874.-1948.). Na Konzervatoriju u Ljubljani studirao je solo-pjevanje i kompoziciju, a od 1922. je u Zagrebu učio solo-pjevanje kod Milana Reizera i kompoziciju kod Dugana st. na Muzičkoj akademiji. 1926. je položio ispit za srednjoškolskog učitelja pjevanja. Između 1911. i 1944. djelovao je kao duhovnik, orguljaš, zborovođa i pedagog u franjevačkim samostanima na Trsatu, u Vukovaru, Zagrebu, Virovitici, Iloku, Varaždinu, Našicama, Osijeku. Godine 1945. uhićen je i osuđen na šest godina zatvora u Staroj Gradiški. Do smrti 1965. službovao je u franjevačkim samostanima u Karlovcu, Slavonskom Brodu, Požegi i Virovitici. Skladateljski opus Kamila Kolba obuhvaća 1455 skladbi, od čega je 1300 izvornih, pretežno crkvenih (samo 42 svjetovne) i 155 skladbi su na tuđe teme ili su obrade narodnih napjeva. Među izvornim skladbama najviše je vokalnih za zborove a cappella ili uz pratnju. Skladao je mise, oratorije i umjetničke popijevke u kojima je vokalna dionica virtuoznije oblikovana, a području instrumentalne glazbe pripada čak 159 opusa.

Jakov Gotovac (Split, 1895.-Zagreb, 1982.) jedan je od rijetkih skladatelja čija je glazba uvijek brzo nalazila put do publike. Njegovo najpopularnije djelo, opera *Ero s onoga svijeta*, trajno živi na opernim pozornicama te i danas puni kazališta. Rođen u Splitu, glazbu je učio kod Antuna Dobronića i Josipa Hatzea, a u Zagrebu je studirao pravo; 1920. boravio je u Beču gdje je na Visokoj glazbenoj školi slušao predavanja Josepha Marxa. U mladenačkoj skladbi Ave Maria za sopran i gudački kvartet, nastaloj godine 1913., skladatelj, vjerojatno podsvjesno, kao osnovnu glazbenu misao, rabi motiv narodne pjesme 'Oj more duboko'. Glavno izražajno sredstvo je melodija i u tome kao da se naslućuje budući autor opernog opusa.

Dora Pejačević (Budimpešta, 1885.-Našice, 1923.), pripadnica aristokratske obitelji iz Našica, rođena u Budimpešti, svojedobno je bila jedna od rijetkih žena skladateljica. Njezina umjetnička ostavština obuhvaća 58 opusa od kojih većina pripada području klavirske, komorne i vokalne glazbe, a manji broj orkestralnim radovima. Više nego u nas, skladbe Dore Pejačević s puno su se uspjeha izvodile u inozemstvu (Beču, Dresdenu, Münchenu i

Budimpešti). Ondašnja hrvatska kulturna javnost (20-ih godina prošlog stoljeća), usmjerena ka promicanju ideologije nacionalnog smjera, zamjerala joj je kasnoromantične (njemačke) uzore i suzdržljivost u uporabi folklor. Tijekom kratkog stvaralačkog vijeka napisala je tridesetak umjetničkih popijevaka.

Miroslav (Stjepan) Grđan (Čakovec, 1915.- Bleiburg, 1945.) franjevac i skladatelj počeo je učiti glazbu u Čakovcu kod orguljaša Jurja Šraja. Pitomac je franjevačkog odgojnog zavoda u Varaždinu gdje pohađa i gimnaziju. Ulaskom 1932. u franjevački red uzima ime Miroslav. Svirao je nekoliko instrumenata pa je postao stalnim orguljašem franjevačke crkve. Od 1934. do 1941. studira teologiju na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu i glazbu u Metz u od 1935. i na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (kompozicija, orgulje, kontrapunkt, koral i liturgika, klavir) od 1938. kada je zaređen za svećenika. Tijekom desetak godina skladao je 65 duhovnih ili crkvenih skladbi: vokalnih, vokalno-instrumentalnih, orguljskih, komornih i orkestralnih. Grđanove skladbe odaju nadahnuće, smisao za spajanje glazbenih zamisli u čvrstu cjelinu, za polifono vođenje glasova i tonalitetne harmonijske odnose obogaćene kromatikom.

Svećenik, skladatelj, orguljaš i pedagog **Matija pl. Ivšić** (Bok kod Siska, 5. veljače 1894.-12. listopada 1963.). Školovao se u Sisku, Zagrebu i Rimu. Utemeljitelj je zbora Zagrebačka polifonija (1933.) koji je njegovao crkvenu glazbu renesansnih autora. Predavao je glazbe na KBF-u. Skladao mise, motete, preludije i fuge za orgulje, osobito je značajna misa *Majci Božjoj od Kamenitih vrata* za mješoviti zbor. Kao pripadnik cecilijanskog pokreta pisao je glazbene kritike, a nastupao je i samostalno kao orguljaš. Opus ovog skladatelja broji više od 250 sačuvanih skladbi. Godine 1950. optužen je za protudržavnu djelatnost, stavlja mu se na teret pisanje jednog pisma prijatelju u inozemstvo ili točnije jedne rečenice u njemu, u kojoj se negativno kvalificiraju prilike u tadašnjoj državi. Osuđen je na 14 godina strogog zatvora, koje je provodi u Staroj Gradiški. Godine 1962., nakon 12 godina robije, teško bolestan pušten kući, gdje umire 12. listopada 1963. godine.

Bernardin (Luka) Sokol (Kaštel Sućurac, 1888.-između Badije i Orebića, 1944.), svećenik, glazbenik, glazbeni publicist, skladatelj i muzikolog, školovao se u franjevačkim školama na Košljunu (otok Krk) i u Dubrovniku gdje je uočen njegov glazbeni talent. Ulaskom u franjevački red 1912. uzima ime Bernardin. Glazbeno i teološko školovanje nastavlja u Klosterneuburgu kod Beča na odjelu bečke akademije za crkvenu glazbu. Kratko djeluje u Dubrovniku kao pedagog. Glazbeno i teološko usavršavanje nastavlja na Papinskom institutu u Rimu. Od 1926. je u Hrvatskoj i nastoji podići kvalitetu crkvenoga glazbenog stvaralaštva. Pet godina predaje crkvenu glazbu na Teološkom fakultetu u Zagrebu, a nastavlja poduku u franjevačkoj klasičnoj gimnaziji na otočiću Badiji kod otoka Korčule gdje ga zatiče Drugi svjetski rat u kome tragično strada u rujnu 1944. Fra Bernardin Sokol skladao je oko 350 crkvenih i svjetovnih skladbi za razne sastave i različitih glazbenih formi od kojih je 283 sam tiskao.

o. Anselmo Canjuga, skladatelj, orguljaš i glazbeni pisac (Budislavec kod Varaždina, 27. XI 1894 — Stara Gradiška, 19. XII 1952). Završio je gimnaziju u Varaždinu, bogoslovne nauke u Senju. Glazbu je učio kod A. Dujmušića i F. Dugana st. Postavši svećenikom Kapucinskog reda 1917, djelovao u Varaždinu kao odgojitelj u sjemeništu te od 1933. upravitelj samostana. God. 1938–47. glavar je samostana u Osijeku i nastavnik glazbe na osječkoj gimnaziji. Uz to je vodio crkvene pjevačke zborove, priređivao samostalne orguljske koncerte u Varaždinu, Čakovcu, Celju, Osijeku. Kao pobornik Cecilijanskog pokreta zalagao se za

obnovu crkvene glazbe predavanjima, koncertima te suradnjom u časopisu *Sv. Cecilija* gdje je objavljivao članke, vlastite crkvene skladbe te harmonizacije hrvatskih pučkih napjeva. Skladao je pretežito crkvenu glazbu: 5 misa (2 na latinski i 3 na hrvatski tekst), pasije, motete, himne, litanije i tridesetak crkvenih popijevaka (*Uzmite, jedite, Ljiljane bijeli, Sakramentu veličajnom...*). Za orgulje je skladao više predigra, fuge i koralne varijacije. Ostavio je i desetak svjetovnih skladbi: 2 kantate *Pozdrav Zagrebu* i *Matija Gubec*, zborove i popijevke (*Svjetski putnik* za tenor i klavir). Uz to je pisao obradbe starih crkvenih napjeva (iz *Citharae octochordae*) za suvremeno izvođenje, priručnike o koralu i *Obrednik za orguljaše* (u rkp.). Izvorne njegove skladbe odlikuju se dotjeranošću oblika, jednostavnošću izričaja te svježom, maštovitom melodikom. U crkvenim popijevkama znao je pogoditi duh hrvatskog melosa pa su neke postale u narodu široko popularne. Članke i glazbene priloge objavljivao u *Sv. Ceciliji* te u *Hrvatskom listu*. U logoru u Staroj Gradiški na jednostavnom notnom papiru iz kajdanke, ostavio je oko stotinu ispisanih stranica raznih skladbi, iz čijega opusa izdajamo Preludij u B-duru. Na robiju je osuđen 1947. zbog 'neprijateljskog djelovanja', na 16 godina i 5 godina bez građanskih prava. Godine 1969. njegovo je tijelo preneseno u kapuncinsku grobnicu na zagrebačkom Mirogoju.

Boris Papandopulo (Honnef na Rajni, 1906.-Zagreb, 1991.), autor je jednog od najvećih i najljepših opusa u povijesti hrvatske glazbe. Rođen je u Honnefu na Rajni (Njemačka) i potječe iz umjetničke obitelji (majka mu je bila proslavljena operna pjevačica Maja Strozzi, a otac Konstantin, glazbenik iz Odese grčkog podrijetla). Nakon studija dirigiranja u Beču (Dirk Fock) i kompozicije u Zagrebu (Blagoje Bersa), Boris Papandopulo započinje dirigentsku djelatnost koja će ga zaokupljati do starosti. Bio je operni dirigent u Zagrebu, Rijeci, Sarajevu i Splitu. Tijekom 60-ak godina ostvario je više tisuća dirigentskih nastupa. Skladao je s lakoćom i stvorio impozantan opus (oko 400 djela) u kojemu su zastupljena sva područja glazbenog stvaralaštva. U svakome od njih stvorio je samosvojan i prepoznatljiv stil, često nadahnut folklorom, prožet iznimnim tehničkim majstorstvom, duhovitošću i invencijom.

s. Lujza Kozinović hrvatska skladateljica, muzikologinja, orguljašica i zborovođa (Slimena kraj Travnika, BiH, 20. III. 1897 – Zagreb, 3. X. 1975). Od 1939. djelovala u Zagrebu, od 1941. bila *regens chori* u samostanu Sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskoga. Orgulje i kompoziciju učila kod Franje Dugana, a pjevanje kod Nade Eder-Bertić i diplomirala na sva tri smjera na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Kao pripadnica cecilijanskoga pokreta, skladala je bogati opus (zborske crkvene skladbe, mise, orguljske predigre, gudački kvartet u f-molu). Poseban dio njezina rada pripada zapisivanju glagoljaškoga pjevanja (Vinodol).

Hubert Pettan hrvatski skladatelj, glazbeni pisac i pedagog (Zagreb, 23. X. 1912 – Samobor, 20. XI. 1989). Završio studij kompozicije (1935) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i studij prava (1937) s doktoratom. God 1937.–1942. činovnik Banske uprave u Zagrebu i 1943.–1972. profesor Muzičke škole Vatroslav Lisinski (1951.–1953. direktor). Djelovao je i kao glazbeni kritičar (*Obzor, Hrvatska revija*; studije i članci u časopisima *Muzika, Zvuk, Sv. Cecilija* i dr.) i autor nekoliko knjiga (*Popis skladbi Ivana Zajca*, 1956; *Hrvatska opera, Zajčevi suvremenici*, 1969., i dr.). Skladao je djela za orkestar (simfonijske pjesme), komorne (gudači kvarteti, sonate) i tamburaške sastave, popijevke, kantate, oratorije i jednu operu (*Arkun*, 1947.)

Jedan od najznačajnijih hrvatskih skladatelja, orguljaša i pedagoga je **Anđelko Klobučar**, hrvatski skladatelj, orguljaš i pedagog (Zagreb, 11. VII. 1931 – Zagreb, 7. VIII. 2016). Diplomirao 1955. u Zagrebu na Historijsko-teorijskom odjelu Muzičke akademije. Kompoziciju je studirao u klasi Mila Cipre, a orgulje kod Franje Lučića. Usavršavao se kod Antona Nowakovskoga u Salzburgu (1960) te kod Andréa Joliveta u Parizu (1965–66). Od 1968. predavao na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (od 1983. do umirovljenja 2001. redoviti profesor, od 2012. profesor emeritus; dugogodišnji pročelnik Odjela za kompoziciju i glazbenu teoriju), a predavao je i u Institutu za crkvenu glazbu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Zagrebu. Bio je redoviti član HAZU od 1992. Dobitnik Nagrade »Vladimir Nazor« za životno djelo (1995). Skladao je iznimno bogat opus simfonijske, koncertantne, orguljske, komorne, vokalne, vokalno-instrumentalne, filmske glazbe, a posebice liturgijske glazbe. Posebnošću prigode izdvaja se njegova *Papinska misa*, skladana u povodu 900. obljetnice utemeljenja biskupije u Zagrebu, prouzvedena 1994. prigodom prvoga dolaska pape Ivana Pavla II. u Zagreb. Vrstan orguljaš, sudjelovao je na mnogobrojnim festivalima suvremene glazbe i koncertirao na turnejama u Rusiji, Velikoj Britaniji, Mađarskoj, Austriji, Francuskoj i Poljskoj; bio je dugogodišnji orguljaš prvostolne crkve u Zagrebu. Njegov orguljski repertoar obuhvaća skladbe svih epoha, a posebno je zaslužan za afirmaciju orguljskih djela Oliviera Messiaena u Hrvatskoj.

Svećenik **Albe Vidaković**, hrvatski muzikolog i skladatelj (Subotica, Vojvodina, 2. listopada 1914 – Zagreb, 18. travnja 1964) glazbu je učio u Zagrebu (Franjo Dugan st., F. Hajduković, Matija pl, Ivšić) i Rimu (1937–41), gdje je diplomirao kompoziciju i gregorijanski koral u Papinskom institutu za crkvenu glazbu (Raffaele Casimiri, G. M. Suñol). Djelovao u Zagrebu kao srednjoškolski i visokoškolski nastavnik (Bogoslovni fakultet), predstojnik Instituta za crkvenu glazbu i urednik časopisa *Sv. Cecilija*. Skladao je pretežito sakralnu glazbu (moteti, litanije, oratorij i dr.), gdje se ističe niz misa (staroslavenske, hrvatska, gregorijanska, cecilijanska, kratka misa i dr.). Kao zborovođa zagrebačke katedrale znatno je unaprijedio razinu muziciranja i proširio repertoar katedralnoga zbora. Vidaković je bio najznačajniji kao znanstvenik muzikolog. Istraživao je hrvatske srednjovjekovne neumatske kodekse i sređivao glazbene arhive; prvi je detaljno istražio život i djelatnost hrvatskih skladatelja XVII. st. te sakupljao narodne napjeve, osobito u Bačkoj i Primorju.

Eva Kirchmayer Bilić

Vukovar

četvrtak, 3.9.2020. u 19.15 sati

crkva sv. Filipa i Jakova

Dragan Trajer, orgulje

Martin Raguž, orgulje,

Vokalni ansambl STRETTA Vinkovci

Ivona Akalović, harmonika

- 1) Louis Vierne: *Sur le Rhin*
- 2) Louis Vierne: *Adagio iz Treće simfonije za orgulje*
- 3) Sergej Voitenko: *Revelation*
- 4) Karl Jenkins: *Ave verum corpus*
- 5) Antonio Vivaldi: *Mundi Rector iz oratorija Juditha Triumphans RV 644*
- 6) Albe Vidaković: *Magnificat*
- 7) Johann Ludwig Krebs: *Mali preludij i fuga u a - molu*
- 8) Johann Sebastian Bach: *Preludij i fuga u e - molu BWV 533*
- 9) Eugene Gigout: *Dix Pieces, br. 4 Toccata, h - mol*
- 10) Martin Raguž: *Mali koncert za orgulje u e - molu*
- 11) Gottfried Heinrich Stölzel attrib. Johann Sebastian Bach: *Bist du bei mir*
- 12) Charles-Marie Widor: *Adagio iz Šeste simfonije za orgulje*
- 13) Marcel Dupré: *Élévation, op. 32*
- 14) Louis-James-Alfred Lefébure-Wély: *Boléro de concert, op. 166*

Dragan Trajer, orgulje: 1, 2, 4, 5, 6, 11, 12, 13, 14

Ivona Akalović, harmonika: 3

VA *Stretta*: 4, 5, 6

Vesna Babić, sopran: 5

Martin Raguž, orgulje: 7, 8, 9, 10

Ivana Tuškan, mezzosopran: 11

Dragan Trajer

Rođen je u Zagrebu. Diplomirao je na Pravnom fakultetu u Osijeku te stekao pedagoške kompetencije na Filozofskom fakultetu u Osijeku. Obavljao je poslove sudskog tumača i prevoditelja te školskog učitelja. Glazbeno se obrazovao kod profesora Slavena Batoreka, Vesne Komar te Mirte Masle. Poduku iz orgulja primio je od Krešimira Hasa, orguljaša i čembalista, te Vinka Sitarića, orguljaša đakovačke katedrale. Studira glazbenu pedagogiju na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku.

Član je dva zbora župe Sv. Vinka Pallottija u Vinkovcima: klavijaturist zbora mladih od 1997. godine te orguljaš mješovitog zbora od 2002. godine. Održavao je niz samostalnih cjelovečernjih orguljaških koncerata. Često surađuje s različitim ansamblima, primjerice s vinkovačkim Komornim zborom Cibalae (2005. – 2006.) te redovito s VA Stretta. Stalni je sudionik vinkovačkog orguljaškog festivala Organum Cibalae, od utemeljenja 2015. godine, a 2019. godine nastupio je na koncertu u sklopu projekta orgOS.

Martin Raguž

Živi u Strizivojni. Nakon završene Osnovne glazbene škole Ivan Goran Kovačić u Đakovu, paralelno pohađa Tehničku školu Ruđera Boškovića u Vinkovcima (smjer: tehnička gimnazija) i Srednju glazbenu školu Josipa Runjanina u Vinkovcima, Odsjek: teorija glazbe. Kao član Osječkog puhačkog orkestra svira tenor saksofon. Studira na Akademiji za

umjetnost i kulturu u Osijeku na Odsjeku za instrumentalne studije, smjer Teorija glazbe.

Od 2014. godine djeluje kao orguljaš, a odnedavno i kao voditelj župnog pjevačkog zbora u Strizivojni. Sudjelovao je na međunarodnom natjecanju iz solfeggija Quercus u 3. kategoriji i osvojio 2. nagradu. U studenom 2019. osvojio drugu nagradu za zborsku kompoziciju Mrtvom pjesniku na natječaju Hrvatskog sabora kulture. Prvi je put na orguljaškom festivalu Organum Cibalae nastupio 2019. godine, a iste godine nastupa i u sklopu projekta orgOS.

Ivona Akalović

Rođena je u Vinkovcima. Učenica je četvrtoga razreda Ekonomske i trgovačke škole Ivana Domca Vinkovci te četvrtoga razreda Srednje glazbene škole Josipa Runjanina u Vinkovcima, Odsjek za harmoniku, kod profesora Daria Glavaša.

Redovito nastupa kao solistica i članica školskoga orkestra. Sudjelovala je na brojnim natjecanjima, primjerice na Međunarodnome harmonikaškome natjecanju Eufonija u Novom Sadu 2017. godine (osvojila je drugo mjesto i drugu nagradu) te na harmonikaškim natjecanjima u Puli, Daruvaru, Sarajevu i Novom Sadu, pod vodstvom profesora Daria Glavaša, u tekućoj godini. Godine 2017. osvojila je i posebnu nagradu na natjecanju Europa u školi za autorsku skladbu Lost, pod vodstvom mentora Davora Bobića. U rujnu 2019. godine nastupila je na vinkovačkom orguljaškom festivalu Organum Cibalae. Iste godine nastupila je i u sklopu projekta orgOS.

Vokalni ansambl *Stretta*

Nastao je u Vinkovcima, u srpnju 2012. godine, okupljanjem zaljubljenica u klasičnu glazbu i dugogodišnjih aktivnih sudionica u glazbenom životu grada, na području zbarske, solističke i folklorne glazbe. Okosnicu repertoara čine skladbe oratorijskog tipa, Lied te komorne a cappella skladbe različitih glazbeno-stilskih razdoblja.

Članice ansambla su: sopranistice **Vesna Babić, Ivana Vrselja i Aleksandra Stočko**, mezzosopranistice **Irena Štimac Ogrić, Anita Perić** te **Ivana Tuškan**, koja je ujedno i umjetnička voditeljica ansambla.

U proteklome razdoblju Ansambl je održao desetak cjelovečernih koncerata duhovne klasične glazbe u Vukovaru, Osijeku, Županji i Vinkovcima, koncert Arie antique (glazba starih majstora baroka i renesanse), koncert u sklopu projekta orgOS te zajednički koncert s VA Gimnazije Županja (Pjesma priča najljepše priče: večer arije, songa, mjuzikla i filmske glazbe). Ansambl je ostvario i nekoliko manjih nastupa s tematski profiliranim programom: primjerice 2017. i 2019. na vinkovačkom orguljaškom festivalu Organum Cibalae te u sklopu predavanja Dora Pejačević kao čitateljica, u ožujku 2019. godine. U pripremi su i novi, tematski ciklusi i projekti, a planirana je i suradnja sa slično profiliranim ansamblima.

Otok

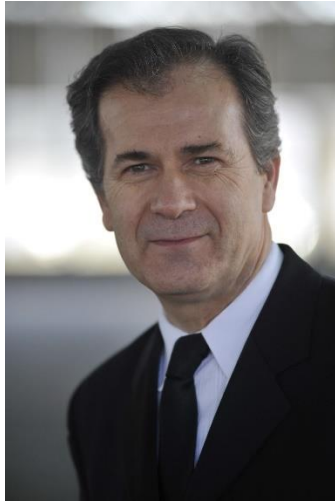
petak, 4.9.2020. u 20.00 sati

crkva sv. Antuna Padovanskog

Goran Končar, violina

Edmund Borić Andler, orgulje

Georg Friedrich Handel:	<i>Sonata za violinu i orgulje u D-duru Op. 1 br. 13</i> <i>Affetuoso</i> <i>Allegro</i> <i>Larghetto</i> <i>Allegro</i>
Johann Sebastian Bach:	Koncert u G-duru za orgulje <i>Allegro</i> <i>Grave</i> <i>Presto</i>
Miroslav Miletić:	Monolog za violinu i orgulje
Franjo Lučić:	Toccata F Dur
Jacob E. Goodman:	Nocturno za violinu i orgulje
Anonimus/ Hrvatska 18. st.:	Sonata za orgulje
Ludvig van Beethoven:	Romanca u G-duru Romanca u F-duru za violinu i orgulje
Hans Andre Stamm:	Echoes of Joy
Davor Bobić:	Libera me za violinu i orgulje

Goran Končar

Jedan od najistaknutijih hrvatskih violinista, studirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod Martina Barića i Josipa Klime, a magistrirao 1978. u razredu Leonida Kogana na Konzervatoriju Čajkovski u Moskvi. Usavršavao se kod Maxa Rostala u Bernu i Henryka Szerynga u Ženevi, te potom kod Yfrah Neamana u Londonu čiji je asistent od 1981.- 83. na Guildhall School of Music.

Od 1988. profesor je na Muzičkoj akademiji sveučilišta u Zagrebu. Drži majstorske tečajeve u Madridu, Berlinu, Torinu, Milanu, Sidneyu, Tokyu, Pekingu, Stellenboschu i drugdje. Godine 2004. pokreće LAUS ljetnu akademiju u Dubrovniku zajedno s najvećim svjetskim violinističkim imenima (Zakhar Bron, Viktor Tretyakov, Dmitry Sitkovetsky, Leonid Sorokow).

Međunarodnu solističku karijeru započeo je 1982. gostujući u većini europskih zemalja, SAD-u, Japanu, Koreji i Izraelu.

Od 1984. do 1994. bio je koncertni majstor Royal Philharmonic Orchestra u Londonu, Simfonijskog orkestra Hrvatske radiotelevizije i Zagrebačke filharmonije. Koncertirao je s uglednim orkestrima i dirigentima diljem svijeta.

Dobitnik je prvih i posebnih nagrada na državnim natjecanjima u zemlji, nagrade Glazbeni život u Moskvi (1980.) za izvedbu Koncerta za violinu i orkestar Dmitrija Šostakoviča, prve nagrade na Međunarodnom natjecanju u Bratislavi (1984.) te drugih visokih priznanja. U popisu nagrada osobito se ističe Nagrada Vladimir Nazor (2006.).

U svojoj solističkoj i pedagoškoj praksi posebno je posvećen interpretacijama djela Johanna Sebastiana Bacha (Solo sonate i partite), a zatim repertoaru koji je radio s Maxom Rostalom (W.A.Mozart te francuski repertoar - M. Ravel, C. Debussy i C. Franck), Yfrahom Neamanom (J. S. Bach, M. Bruch, E. Bloch, F. Mendelssohn) te Leonidom Koganom (ruska literatura - P.I.Čajkovski, A. Glazunov, A. Hačaturjan, S. Prokofjev te D. Šostakovič za izvedbu kojega je bio prvi stranac koji je osvojio rusku nagradu).

Posebnu pozornost posvećuje izvedbi klasika 20. stoljeća (B. Bartok, B. Martinu, S. Gubajdulina, A. Nilsson, K. Goldmark) te suvremenim djelima zbog čega mu niz skladatelja posvećuje kompozicije (Boris Papandopulo, Milko Kelemen, Giuseppe Gavazza, D. Holloway, Ivo Malec).

Prvu mu je ploču izdao EMI 1984. u Londonu, a snima za BBC, CBS, France Musique, HRT te druge radijske i televizijske postaje. Croatia Records je objavila jednu od rijetkih integralnih izvedbi solo violinskih sonata Eugène Ysaÿea.

Od 1987. do 2012. vodi Zagrebački kvartet te punih četvrt stoljeća svoje umijeće i umjetnost ugrađuje u postojanje ovog najdugovječnijega, ne samo hrvatskog već i europskog komornog sastava. Zagrebački kvartet osnovan je daleke 1919. godine i gotovo čitavo stoljeće temelj je tradiciji komornog muziciranja u Hrvatskoj, a u toj je tradiciji Goran Končar sigurno jedna od stožernih ličnosti. U tom razdoblju održao je preko 2000 koncerata, a pod njegovim vodstvom Zagrebački kvartet preko 1000 koncerata, nastupao je na svim kontinentima u najpoznatijim svjetskim koncertnim dvoranama, te surađivao s velikim brojem hrvatskih i inozemnih solista. Praizveo je većinu djela hrvatskih skladatelja pisanih za gudački kvartet, te objavio 15 nosača zvuka. Ne treba zaboraviti niti za djelatnost Kvarteta rješavanja možda ključnog problema, a to je prostor za rad. Uz pomoć Grada Zagreba 2007. Zagrebački kvartet je dobio i svoj Studio u Ilici 31a. Pod njegovim vodstvom Zagrebački je kvartet izveo sve Šostakovičeve, Beethovenove, Mozartove, Prokofjeve, Janačekove, većinu Haydnovih kvarteta te sve klavirske kvintete.

U svom profesionalnom djelovanju posebnu pažnju posvećuje proučavanju zvuka povijesnih instrumenata kao i osvještavanju vrijednosti tonskog drveta iz Hrvatske i Bosne od kojeg su izrađivani najvredniji instrumenti.

U želji da promovira hrvatske graditelja gudačkih instrumenata 2005. inicirao je osnivanje Udruge profesionalnih graditelja i restauratora gudačkih instrumenata Hrvatske. Udruga je okupila graditelje gudačkih instrumenata koji su nastavili tradiciju hrvatskih graditelja Franje Kresnika, Franje Šnajdera, Julija Penzo, Ivana Husa i Rudolfa Slokovića. Osnovana s ciljem promicanja znanja i vještina gradnje i restauracije svih gudačkih instrumenata, promicanja hrvatskih graditelja i restauratora kao i savjetovanja mladih glazbenika u odabiru kvalitetnih gudačkih instrumenata.

Edmund Borić Andler

Rođen je i odrastao u Zadru, a živi i djeluje u Zagrebu. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je klavir u klasi prof. Ide Gamulin, orgulje u klasi prof. Ljerke Očić, a magisterij orgulja u klasi prof. Maria Penzara.

Orguljašku interpretaciju usavršavao je u majstorskim klasama Jaroslava Tume, Pietera van Dijka i Daniela Rotha.

Godine 1999. odnio je apsolutnu pobjedu na II. hrvatskom natjecanju orguljaša Franjo Dugan. Ističe se izvedbama virtuoznih skladbi iz razdoblja romantizma i suvremene glazbe. Osobito je aktivan kao koncertant te je s održanih nekoliko stotina koncerata po Europi, Južnoafričkoj Republici, Izraelu, SAD-u, Siriji, Bjelorusiji, Ukrajini i Rusiji najistaknutiji mladi umjetnik orguljaš.

Godine 2010. dobitnik je nagrade Franjo Dugan za poseban doprinos očuvanju i promociji orguljaške baštine.

Osim što je gostovao na mnogim festivalima, jedan je od pokretača takvih događaja u Hrvatskoj: umjetnički voditelj je Festivala-Orgulje Zagrebačke katedrale, AdventFesta u katedrali, bio je jedanaest godina ravnatelj međunarodnog orguljaškog festivala Ars organi Sisciae u Sisku i tri godine ZRIN festivala. Kao solist uz orgulje surađuje sa Simfonijskim orkestrom HRT-a i dirigentima Nikšom Barezom i Pavlom Dešpaljem, te Simfonijskim orkestrom Mostar.

Izdavačka kuća Croatia Records izdala mu je prvi solistički CD 2009.godine koji je i nagrađen hrvatskom diskografskom nagradom Porin 2010.

2013. godine mu je izašao drugi solistički CD Sisačka orguljaška baština u izdanju Croatiae Records. Krajem 2015. izašao mu je i treći nosač zvuka Orgulje Sisačke biskupije-Sela u izdanju Croatiae Records. U 2016. godini izašao je i četvrti solistički CD pod naslovom Orgulje Sisačke biskupije-Voloder. U 2018. godini u izdanju Cantusa izašao je CD „Cantus Miroslava Miletića“ s orguljskim djelima tog uvaženog hrvatskog skladatelja.

Godine 2015. dobitnik je diplome Milka Trnina HDGU-a za 2014. za promicanje orguljske umjetnosti.

U 2019. mu je izašao šesti solistički CD pod naslovom Orguljske toccate iz Zagrebačke katedrale u izdanju Croatiae Records.

Vinkovci

nedjelja, 6.9.2020. u 11.30 sati

crkva sv. Nikole biskupa

Iva Ledenko, oboa

Vedran Kocelj, truba

Katarina Javora, orgulje

- G. F. Handel: *Suita u D-duru*
Ouvertire,
Allegro
Aire
Marche (Bourree)
Marche
- G. Ph. Telemann: *Sonata u a-molu, TWV 41:a3*
Siciliana
Spirituoso
Andane
Vivace
- J. W. Hertel: *Koncert za trubu i obou u Es-duru*
Allegro
Arioso
Allegro
- J. S. Bach (A. Vivaldi): *Koncert u a-molu za četiri čembala (Arr. A. Isoir) BWV 1065*
Allegro
Largo
Allegro
- A. Vivaldi: *Koncert u D-duru*
Allegro
Grave
Allegro

Iva Ledenko

Rođena je u Splitu 1992. godine. Osnovnu i srednju glazbenu školu pohađala je u Splitu u razredu profesorice Sanje Milić. Magistrirala je obou u klasi redovitog profesora Branka Mihanovića i docenta Darija Golčića na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Kroz školovanje osvojila je redom sve prve nagrade na regionalnim i državnim natjecanjima HDGPP-a (2004., 2006., 2008., 2010., 2012., 2014.), a 2004. i 2014. bila je apsolutna pobjednica u kategoriji oboa na istom natjecanju. Od nagrada ističe i drugu nagradu na natjecanju komornih sastava u Opatiji (2012.) u kategoriji od 5 do 12 članova te dvije prve nagrade na međunarodnom natjecanju mladih glazbenika "Daleki akordi" 2003. i 2005. godine. Sudjelovala je u radu Srednjoeuropskog orkestra mladih (CEI Youth Orchestra) na njihovoj turneji u Italiji i Njemačkoj (2007.) Suradivala je sa brojnim orkestrima i ansamblima u Hrvatskoj (Orkestar opere HNK Zagreb, Dubrovački simfonijski orkestar, Orkestar opere HNK Split, Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije, Hrvatski komorni orkestar, Varaždinski komorni orkestar, Zadarski komorni orkestar, Zagrebački solisti, Cantus ansambl, Zbor Hrvatske radiotelevizije, Simfonijski orkestar Mostar, ansambl Glazbene staze) i inozemstvu (Varšavski solisti/Concerto Avenna). Nastupila je kao solist uz Simfonijski puhački orkestar oružanih snaga Republike Hrvatske u Hrvatskom glazbenom zavodu 2011. godine. U studenom 2016., zajedno sa oboistom Darijem Golčićem, prouzvela je skladbu Stanka Horvata "Nadsviravanje" na 53. Glazbenoj tribini u Opatiji. Sa triom *Con moto* (Mateja Šarlija-flauta, Iva Ledenko-oboa, Zrinka Mužek-glasovir) nastupila je u Ciklusu mladih glazbenika mo. Vinko Lesić u lipnju 2017. U veljači 2018. održala je recital u sklopu Tribine Darko Lukić a u listopadu iste godine nastupila je kao solist uz Simfonijski orkestar Mostar. Tijekom studija, u sklopu programa Erasmus, provela je jedan semestar na Univerzitetu Frederic Chopin u Varšavi u klasi profesora Tytusa Wojnowicza. U lipnju 2019. završila je dvogodišnji specijalistički studij oboe na Konzervatoriju za glazbu i ples u Strasbourgu, u klasi profesora Christiana Schmitta. Usavršavala se na seminarima uglednih oboista i pedagoga (Christian Schmitt, Giorgi Gvantseladze, David Seghezzo, Seung Eun Lee).

Vedran Kocelj

Rođen je u Dubrovniku 1977. godine. Diplomirao je trubu na Glazbenoj akademiji u Ljubljani u razredu Stanka Arnolda. Usavršavao se na majstorskim tečajevima kod Johna Wallecea, Boa Nilsona i Eda Carrola. Na natjecanju mladih glazbenika u Sloveniji 1999. godine osvojio je prvu nagradu te se plasirao u polufinale međunarodnih natjecanja u Toulonu 2000. i Maurice Andre u Parizu 2006. U velikoj konkurenciji glazbenika iz cijeloga svijeta, položio je audiciju za Omladinski orkestar Gustav Mahler te bio njegov član na europskoj turneji godine 2000. pod vodstvom Pierrea Bouleza.

Svestrani glazbenik s afinitetom prema različitim stilskim razdobljima, prvi je trubač Simfonijskog orkestra Hrvatske radiotelevizije od 1998., ujedno i član Cantus ansambla specijaliziranog za suvremenu glazbu i stalni suradnik Hrvatskog baroknog ansambla. Pet godina koliko je postojao, svirao je u Hrvatskom brass kvintetu i s njim ostvario brojne nastupe u Hrvatskoj, Italiji, Švicarskoj i Kini.

Jedan je od vodećih solista na trubi sa širokim rasponom repertoara među kojim su neki od najzahtjevnijih koncerata za ovaj instrument poput onih Andréa Joliveta ili Michaela Haydna. Poznat kao promicatelj glazbe hrvatskih autora, bio je jedan od troje solista na praizvedbi Drugog zagrebačkog koncerta Berislava Šipuća nastalog na narudžbu Zagrebačkih solista. Osim toga, studijski je snimio za potrebe programa Hrvatskoga radija te više puta javno izveo Serenadu za trubu, glasovir, gudače i udaraljke Brune Bjelinskog kao i prvu cjelovitu verziju Concertina za trubu, gudače i timpane Borisa Papandopula. Obje je snimke ostvario uz pratnju Simfonijskog orkestra HRT-a pod ravnanjem Mladena Tarbuka. Desetljeće nakon nastanka Tromberije Milka Kelemena, preuzeo je solističku ulogu u svjetskoj praizvedbi toga djela. Premda je autor skladbu pisao imajući na umu glasovitog trubača Reinholda Friedricha kojemu je djelo i posvećeno, tumačenje Vedrana Kocelja, Zagrebačke filharmonije i Luce Pfaffa u sklopu 27. muzičkog biennala Zagreb, dočekano je s oduševljenjem publike, kritike i samog skladatelja.

Pored redovitih nastupa uz matični orkestar, solističke je koncerte održao uz Zagrebačku filharmoniju, Zagrebačke soliste, Komorni orkestar iz Züricha, Varaždinski komorni orkestar, Dubrovački simfonijski orkestar, Hrvatski barokni ansambl, Zadarski komorni orkestar, Simfonijski puhački orkestar Oružanih snaga RH, Gruzijски komorni orkestar iz Ingolstadta i to pod ravnanjem dirigenata među kojima su Nikša Bareza, Mladen Tarbuk, Tomislav Fačini, Ivan Repušić, Howard Griffiths, Ariel Zuckermann, Mimi Mitchell...

U nekoliko je navrata solistički podij dijelio s umjetnicima svjetskog glasa, pripadnicima njegova naraštaja: trubačem Gáborom Boldozckim i pijanisticom Martinom Filjak.

Katarina Javora

Rođena je u Zagrebu, gdje je maturirala klavir u Glazbenoj školi Blagoje Bersa u klasi profesorice Renate Strojin Richter. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu je diplomirala orgulje u klasi profesorice Ljerke Očić, dok je čembalo učila kod profesora Pavla Mašića, a diplomirala u klasi profesorice Višnje Mažuran. Na Akademiji u Zagrebu je također završila i studij teorije glazbe.

Osvojila je nekoliko nagrada na natjecanju HDGPP, te nagradu fonda *Janka Šanjek*. Kao solist i u komornim sastavima nastupala je na raznim festivalima u Hrvatskoj, BiH, Austriji, Češkoj, Italiji, Njemačkoj i Francuskoj, kao i na natjecanjima *Ferdo Livadić*, *Petr Eben*, *mo. Vinko Lesić* i tribini *Darko Lukić*.

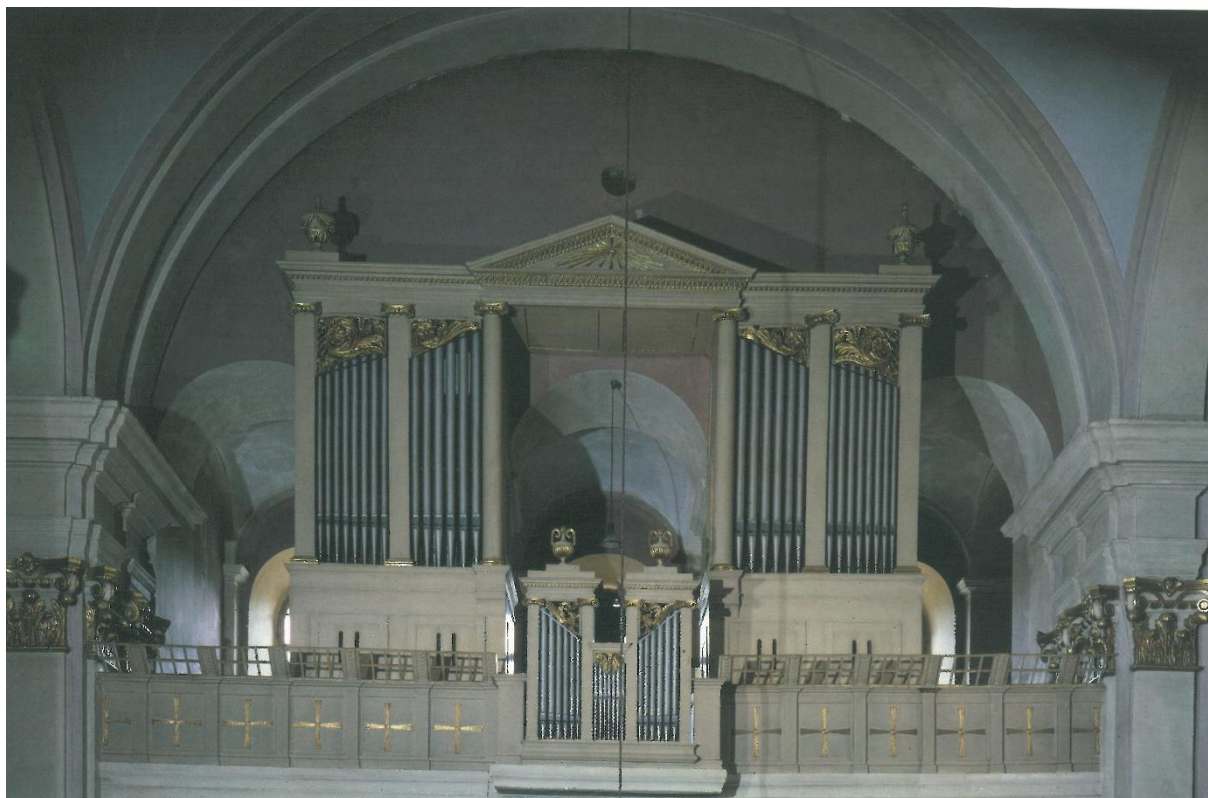
Diplomski studij orgulja (koncertni smjer) je završila pri "Universität für Musik und darstellende Kunst" u Beču u razredu profesora Pier Damiana Perettija, dok je čembalo učila kod profesora Emanuela Schmelzera Ziringera.

Pohađala je seminare za interpretaciju orguljske i čembalističke literature u Hrvatskoj i inozemstvu (Theo Jellema, Martin Sander, Bernhard Klapprott, Nathan Laube, Hans Fagius, Lorenzo Ghielmi, Luigi F. Tagliavini, Christoph Bossert, Aline Zylberajch, Jean Baptiste Robin i mnogi drugi).

Katarina je završila program usavršavanja u francuskom gradu Toulouseu gdje je studirala orgulje u klasi prof. Michela Bouvarda i prof. Jana Willema Jansena, dok je čembalo učila u klasi prof. Yasuko Bouvard.

Predaje glazbeno teorijske predmete u Glazbenoj školi "Franjo Lučić", te je dugi niz godina orguljašica u župnoj crkvi Sv. Male Terezije od Djeteta Isusa te crkvi Marije Pomoćnice u Zagrebu.

Kratka povijest orgulja u crkvi sv. Euzebija i Poliona u Vinkovcima

Mehaničke orgulje s 18 registara, dva manuala i pedalom s pozitivom u korskoj ogradi i zasebnim sviraonikom povijesni su instrument i vrijedno umjetničko ostvarenje Franza Vogta iz Pečuha. Građene su oko godine 1850., a prepravljene više puta – 1926. i 1959. godine. Ipak, pažljivo čuvane i njegovane, i danas posjeduju odličnu zvučnost, dobro prilagođenu crkvenom prostoru. Vrlo je kvalitetno i njihovo klasicistično kućište s dvama krilima.

Dispozicija orgulja:

I manual

Principal 8'
Gamba 8'
Portuna 8'
Dolce 8'
Octav 4'
Flauta 4'
Superoctav 2'
Mixtura 2'

II manual

Copula 8'
Salicional 8
Principal 4'
Flauta 4'

Pedal

Subbass 16'
Prinzipalbass 8'
Violon 8'
Fagot 16' (12 tonova)
Vox celestis
Picolo

Kratka povijest orgulja u crkvi sv. Nikole biskupa u Vinkovcima

Na koru crkve od 2009. godine nalaze se klasične elektromagnetske orgulje koje imaju dva manuala i bas pedal. Orgulje imaju 20 registara. Dar su nizozemske župe sv. Jakova i Martina iz Schiedam-a. Ormar u koji su orgulje smještene projektiran je u tvornici orgulja Slooff-Orgelbouw, Nizozemska, čiji je direktor g. Nico Slooff, koji je puno pomogao u nabavci ovih orgulja. Orgulje je 1950. godine napravila tvrtka „Spiering Dordrecht“ iz Nizozemske.

Dispozicija orgulja:

Manual I

Prestant 8´
Roerluit 8´
Octaaf 4´
Quint 2 2/3´
Octaaf 2´
Mixtur 3-4-5-f.

Manual II

Schwellwerk
Baarpijp 8´
Holpijp 8´
Viola 8´
Koppelfluit 4´
Nachthoorn 2´
Nasard 2 2/3´
Terts 1 3/5´
Scherro 3 f.
Echotrompet 8´

Pedal

Subbas 16´
Gedektbas 16´
Openbas 8´
Gedekt 8´
Koraalbas 4´

1 manual ima 56 tipki a pedal 27

Kratka povijest orgulja u crkvi sv. Filipa i Jakova u Vukovaru

O izvornim orguljama postavljenim u crkvu sv. Filipa i Jakova, nažalost, nemamo podataka, ali zato su orgulje iz 1821. godine ubrojene među najvrjednije primjere svoga vremena u franjevačkim crkvama kontinentalne Hrvatske. Izradio ih je Simon Sangl. Imale su 20 registara (organum 20 mutationum).

Godine 1939. vukovarski je samostan nabavio nove pneumatske orgulje s mjhonom na električni pogon koje je izradio Franc Jenko - St. Vid pri Ljubljani. Te orgulje služile su sve do 1991. godine. Nažalost, u Domovinskom ratu 1991. i kasnije za vrijeme okupacije grada orgulje su teško devastirane i potpuno uništene.

Nakon 14 godina, donacijom Hrvatske kulturne zajednice iz Švicarske ponovo su se čule orgulje u Vukovaru. Ideju za projekt obnove orgulja kao i kolaudaciju orgulja, dao je i ostvario s velikim zadovoljstvom predsjednik Hrvatske kulturne zajednice iz Švicarske, prof. Ivan Matarić. Posveta i kolaudacija održana je 13. ožujka 2005. godine.

Sada su te orgulje u uporabi u crkvi sv. Antuna Padovanskog u Hrvatskoj Kostajnici.

Franjevački samostan 2007. godine dobiva na dar orgulje iz Amsterdama koje se kroz pet godina rastavljaju, rekonstruiraju, nadograđuju i prilagođuju za našu franjevačku crkvu u Vukovaru. Ove orgulje proizvedene su 1949./50. u tvrtki Bernard Pels & Zoonu Alkmaru kao njihovo 247. djelo. Svoj prvi smještaj nalaze u crkvi "Naše drage Gospe" (Unsere liebe Frau) u Amsterdamu. U tim godinama kao moderne orgulje grade se na električni pogon s novim elementima koji se nazivaju "schleifladen".

Kako nažalost u Nizozemskoj mnoge crkve postaju prazne i bez liturgijskog služenja, tako i crkva "Naše drage Gospe" zatvara svoja vrata, a orgulje daruje našoj crkvi sv. Filipa i Jakova u Vukovaru koje iz temelja obnavlja orguljaška tvrtka „Sloof-Orgelbouw“. Ove elektropneumatske orgulje postavljene su u funkciju u prosincu 2012. godine. Nekoliko ostataka iz starih orgulja predano je obnoviteljima da ih ukomponiraju u nove. Sadrže 38 registara s dva sviraonika i elektromagnetski prijenos. Registri su podijeljeni na tri manuala i pedal. Na drugom manualu postavljene su "šaluzine".

Svojom osebujnošću zauzimaju cijeli korski prostor.

Dispozicija orgulja:

Tastatura: C-g^m/ Pedale: C-f'.

Hauptwerk		Positif		Swelwerk		Pedale	
Bourdon	16	Principaal	8	Diapason	8	Principaal	16
Prestant	8	Bourdon	8	Viola	8	Subbas	16
Holpijp	8	Prestant	4	Vox Celeste	8	Octaaf	8
Sexquialter	2 sterk	Koppelfluit	4	Roerfluit	8	Gedekt	8
Octaaf	4	Octaaf	2	Salicet	4	Prestant	4
Fluit	4	Mixtuur	3 stark	Fluit Douce	4	Bazuin	16
Doublet	2	Dulciaan	8	Nasard	2.2/3	Trombone	8
Mixtuur	4-5 sterk	Tremulant		Flageolet	2	Klaroen	4
Trompet	8	* (sexquialter)		Terts	1.3/5		
*(Fagot 16)		* (Quintadeen 8)	+ Trompet Harmoniek 8	Fagot Hobo	8		
*(Cornet 5 stark)				Tremulant			

- Orgulje su prilikom postavljanja u Vukovaru proširene sa sljedećim elementima: Accouplements (spojke): Pedale-Hauptwerk, Pedale-Positif, Pedale-Swelwerk, Positif-Hauptwerk, Swelwerk-Hauptwerk, Swelwerk-Positif.

Zatim automatski krešendo (general crescendo), uključivanje svih registara (tutti), a kao i sve velike orgulje, imaju mogućnost slobodnih kombinacija (varie combinatae).

Ovakva dispozicija s vremenom je doradivana. Tvrtka Adema-Schreurs iz Amsterdama je 1969. godine napravila re-intonaciju, a 1974. godine postavljen je novi interijer sviraonika u postojećoj konstrukciji, koji se sada nalazi na našem koru uz orgulje.

Sadašnji ormar orgulja, u čemu su orgulje iz Amsterdama postavljene, rekonstrukcija je prije ratnog originala iz Vukovara, s uporabom samo nekih originalnih dijelova starih vukovarskih orgulja.

Prije postavljanja u Vukovaru proširena je dispozicija orgulja. U orgulje su ugrađeni i dijelovi starih orgulja: pregledani, obnovljeni i restaurirani, a neki su zamijenjeni i napravljeni novi.

Tako je Sexquialter 2 sterk (reda) u glavom djelu orgulja zamijenjena sa Cornet 5 sterk (redi). Isto je Fagot 16 dodano na glavnim djelom orgulja.

Positif je proširen sa Sexquialter 2 stark i Quintadeen 8.

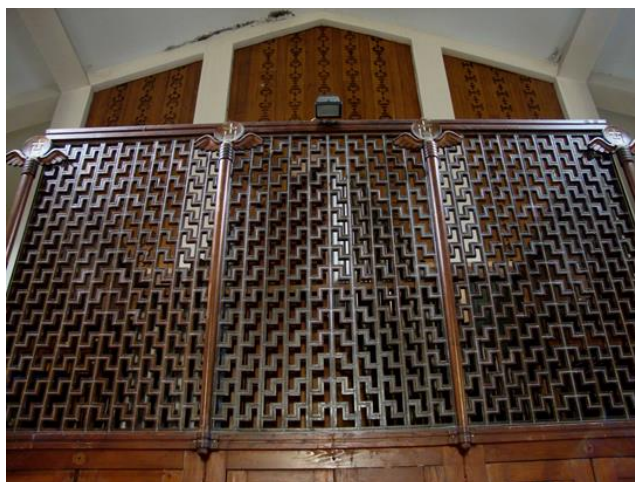
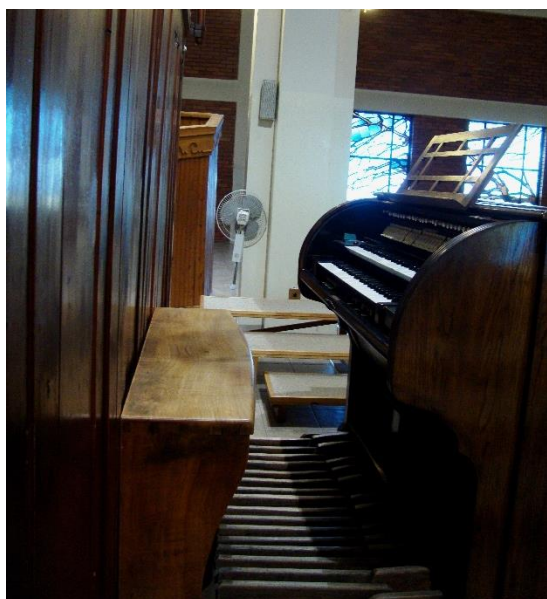
Zvuk orgulja je cjelokupno ponovno prepravljen da se prilagodi novom prostoru. Karakter zvuka je preokrenut na simfonijsku boju zvuka.

Uz sviraonik koji je na koru uz orgulje, postavljen je i drugi sviraonik - liturgijski koji se nalazi blizu svetišta, uz podij zбора.

U orguljama je ugrađen novi električni upravljač izumljen od iste tvrtke Slooff-Orgelbouw.

Količina registara omogućava tijekom svete mise veliku raznolikost u bojama zvuka, mogućnosti su zaista neograničene. Orgulje su posebno namijenjene i prikladne za sviranje romantične glazbe na orguljama, posebno djela Johana Sebastijana Bacha zvuče fantastično.

Kratka povijest orgulja u crkvi sv. Antuna Padovanskog u Otoku

Građene su u radionici slovenske orguljarske tvrtke Franca Jenka 1941. godine kao 41. opus i to za potrebe župne crkve sv. Petra u Beogradu (isusovci). Godine 1991. otkupljene su od isusovaca i dopremljene u radionicu Ivana Denera u Feričance, gdje su temeljito restaurirane i postavljene u župnoj crkvi u Otoku 23. lipnja 1991.

Svečani blagoslov i kolaudacija orgulja održani su 16. listopada 1994. godine.

Orgulje su pneumatske imaju dva manuala, pedal i 18 registara. U vrlo dobrom su stanju i redovito se održavaju.

Dispozicija orgulja:

Manual I

Super I
Ripieno 3 file
Corneta 1 3/5
Flauta 2 2/3
Decimaquinta 2
Octav 4
Principale 8
Flauta 4
Pommer 8

Manual II

Salicional 8
Bordon 8
Principale 4
Ottava 2
Cimbal 2 2/3
Oboa 8
Super II

Pedal

Dolce Bass 16
Subbas 16
Principale 8
Coral 4
Fagott 16

Spojevi

SUB II-I
MAN II-I
SUPER II-I
SUPER PED-I

Kolektivi: Piano

Forte

Fortissimo

Pleno

Tutti

Crescendo valjak

Pedal automat

Slobodna kombinacija

Tremolo